1 Nedenunțarea:

A. poate fi comisă în coautorat;

B. este o infracțiune continuă;

C. poate fi reținută și în cazul în care infracțiunea nedenunțată este o infracțiune din culpă.

2 Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că:

A. nu se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia procesul penal poate fi inițiat împotriva unei persoane pentru neplata în termenele prevăzute de lege a taxei pe valoarea adăugată datorate, deși acestei persoane i s a aplicat deja, pentru aceleași fapte, o sancțiune administrativă definitivă de natură penală, dacă sunt îndeplinite anumite condiții;

B. se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia procesul penal poate fi inițiat împotriva unei persoane pentru neplata în termenele prevăzute de lege a taxei pe valoarea adăugată datorate, deși acestei persoane i s a aplicat deja, pentru aceleași fapte, o sancțiune administrativă definitivă de natură penală;

C. principiul ne bis in idem nu conferă particularilor un drept direct aplicabil în cadrul unui proces penal.

3 Numitului A. i se solicită legitimarea de către poliţia locală, fiind reclamat de patronul unui bar că a provocat scandal în incinta acestuia. Inculpatul B. îi înmânează cartea sa de identitate, fiindcă erau veri primari şi semănau, pentru a fi prezentată poliţiştilor, deoarece A. a mai avut în trecut probleme de natură contravenţională.
Inculpatul B. va răspunde pentru:

A. complicitate la fals privind identitatea;

B. fals privind identitatea şi uz de fals;

C. fals privind identitatea.

4 În ceea ce priveşte infracţiunea de omisiunea sesizării:

A. coautoratul este posibil dacă toţi autorii au calitatea cerută de lege pentru a fi subiecţi activi ai infracţiunii;

B. este o infracţiune omisivă proprie;

C. se poate reţine şi atunci când X, funcţionar la primărie, nu denunţă organelor de urmărire penală şantajul la care era supusă colega de birou din partea concubinului, în contextul unei dispute domestice.

5 Inculpatul X., care a fost condamnat definitiv la pedeapsa închisorii de 2 ani, pentru furt calificat, pedeapsă ce a fost graţiată integral necondiţionat, comite înainte de împlinirea termenului de reabilitare o nouă infracţiune intenţionată pentru care legea prevede o pedeapsă mai mare de 1 an. În cauză:

A. X. comite noua infracţiune în stare de recidivă postcondamnatorie;

B. X. comite noua infracţiune în stare de recidivă postexecutorie;

C. noua infracţiune nu este comisă în stare de recidivă.

6 Concursul real cu conexitate consecvențională:

A. poate exista și în cazul în care prima infracțiune este săvârșită din culpă;

B. presupune comiterea unei infracțiuni (infracțiunea mijloc) pentru a înlesni săvârșirea unei alte infracțiuni (infracțiunea scop);

C. presupune comiterea unor infracţiuni de aceeaşi natură.

7 Infracțiunea de delapidare:

A. se va reține în varianta agravată, în ipoteza în care prejudiciul este de 2 000 000 lei;

B. poate avea ca obiect material și un bun mobil incorporal;

C. poate avea ca obiect material doar bunuri din patrimonial unității în care își desfășoară activitatea autorul.

8 În ceea ce priveşte pedeapsa detenţiunii pe viaţă:

A. nu se aplică în cazul inculpatului judecat pentru infracţiunea de genocid în timp de război, dacă acesta a împlinit 65 de ani la data pronunţării sentinţei de condamnare;

B. nu se poate aplica ca pedeapsă rezultantă în cazul concursului de infracţiuni, dacă pentru niciuna dintre infracţiunile componente nu este prevăzută această pedepsă;

C. poate fi însoţită de pedeapssa complementară a interzicerii exercitării dreptului de a fi ales în autorităţile publice sau în orice alte funcţii publice.

9 Infracțiunea de amenințare:

A. poate fi comisă în coautorat, în toate cazurile;

B. este o infracțiune de pericol concret;

C. poate fi săvârșită sub forma unității naturale colective.

10 În ceea ce priveşte infracţiunea de evaziune fiscală:

A. omisiunea evidențierii în actele contabile a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate şi evidențierea în actele contabile a unor cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale, dacă se referă la aceeaşi societate, în aceleaşi împrejurări, constituie mai multe infracţiuni aflate în concurs;

B. în măsura în care inculpaţii au fost obligaţi la plata sumelor reprezentând obligaţii fiscale datorate statului, ca urmare a săvârşirii infracţiunii de evaziune fiscală, nu se impune confiscarea specială a sumelor de bani ce au făcut obiectul infracţiunii de spălare a banilor, care provin din infracţiunea de evaziune fiscală, aflată în concurs;

C. înregistrarea în evidenţele contabile ale societăţii cu capital privat a unor facturi fiscale şi chitanţe întocmite în fals în numele unor societăţi de tip,, fantomă", în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligaţiilor fiscale, constituie infracţiunile de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea 241/2005, fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 C.pen. şi uz de fals, prev. de art. 323 C.pen.

11 În ceea ce priveşte tentativa:

A. este neidonee atunci când făptuitorul pătrunde în locuinţa persoanei vătămate pentru a sustrage bijuteriile pe care le văzuse acolo cu o săptămână în urmă, însă, constată că acestea nu mai sunt în locuinţă;

B. este idonee atunci când făptuitorul a pus otravă în farfuria victimei, însă, înainte ca aceasta să mânânce, farfuria a alunecat pe podea şi mâncarea s-a împrăştiat pe jos;

C. este idonee când făptuitorul a determinat victima să apeleze la serviciile unei vrăjitoare cunoscute, sperând că descântecele acesteia o vor omorî.

12 X. îl loveşte pe Z. cu o bâtă, în mod repetat, peste mâini şi picioare. După ce X se opreşte din a mai lovi, Z., aflat într-o stare de tulburare, se apără şi-l loveşte, la rândul său pe X., cu o intensitate mult mai mare, aplicându-i lovituri în cap cu aceeaşi bâtă, pe care reuşeşte să o ia de la X. Apărarea lui Z. va permite instanţei să reţină:

A. legitima apărare;

B. excesul neimputabil;

C. circumstanţa atenuantă a provocării.

13 Este permisă potrivit art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului:

A. o lege care ar conferi uneia din părți un drept nelimitat pentru exercitarea unei anumite căi de atac;

B. redeschiderea procedurii în cazul descoperirii unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente;

C. redeschiderea procedurii din motive ce țin de necesitatea unificării practicii judiciare în materie.

14 În ceea ce privește infracțiunea de hărțuire sexuală:

A. tentativa este posibilă, dar nu este incriminată;

B. va fi incidentă exclusiv în situația hărțuirii pe orizontală, în caz contrar, urmând a fi reținută infracțiunea prev. de art. 299 C.pen.;

C. va putea fi reținută și în cazul hărțuirii pe verticală.

15 Inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă de 3 ani închisoare, dispunându-se suspendarea sub supraveghere (termenul de supraveghere fixat fiind de 3 ani) printr-o hotărâre definitivă la data de 5 august 2020. Revocarea suspendării sub supraveghere va putea interveni în cazul unei infracțiuni comise cel mai târziu la data de:

A. 4 august 2023;

B. 5 august 2023;

C. 6 august 2023.

16 În ceea ce priveşte infracţiunea de spălare a banilor:

A. caracterul autonom presupune reţinerea automată a acesteia în sarcina autorului infracţiunii din care provin bunurile, ori de câte ori acesta a realizat una din acţiunile proprii elementului material;

B. deţinerea sau dobândirea de bunuri provenite din săvârşirea de infracţiuni reprezintă acţiuni separate ce pot fi săvârşite de autorul infracţiunii predicat din care provin bunurile la un moment ulterior consumării acesteia, şi prin urmare, pot fi disociate de infracţiunea predicat şi analizate ca infracţiuni separate;

C. comiterea mai multor acţiuni ce reprezintă elementul material al infracţiunii de spălare de bani, în realizarea aceleiaşi rezoluţii infracţionale, nu afectează unitatea infracţională.

17 Lipsirea de libertate:

A. poate fi săvârșită și printr-o omisiune;

B. nu poate avea ca subiect pasiv un minor de 2 luni;

C. nu va fi reținută atunci când persoana vătămată nu a conștientizat că a fost privată de libertate.

18 Principiul realității legii penale:

A. se poate aplica și în cazul unei infracțiuni comise de o persoană juridică;

B. se aplică chiar dacă cetățeanul străin sau apatridul au domiciliul în România;

C. se aplică doar dacă fapta este incriminată de legea penală a statului unde a fost săvârșită.

19 În ceea ce priveşte omorul:

A. este din interes material atunci când făptuitorul loveşte victima cu un cuţit în spate, enervat de faptul că aceasta nu i-a restituit o sumă de bani, pe care i-o dăduse cu împrumut în urmă cu mai multă vreme;

B. calificat, cu premeditare, se poate prezenta şi sub forma unei infracţiuni deviate în modalitatea aberratio ictus;

C. calificat, absoarbe natural infracţiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.

20 În cazul în care unui angajat i se oferă de către angajator un laptop (pe care acesta putea să îl folosească și în interes personal și avea dreptul de a-l lua la domiciliu), însușirea acestuia la încetarea contractului de muncă va atrage reținerea infracțiunii de:

A. furt;

B. delapidare;

C. abuz de încredere.

21 Are calitate de a formula plângere împotriva unei soluții de clasare:

A. Curtea de Conturi, în cauzele în care a sesizat organele de urmărire penală;

B. procurorul de caz care a întocmit rechizitoriul și a dispus trimiterea în judecată a inculpatului, în cazul în care procurorul ierarhic superior a infirmat rechizitoriul și a dispus clasarea;

C. o fundație care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului și care sesizase organele de urmărire penală cu privire la moartea suspectă a unor persoane într-un spital de psihiatrie.

22 Persoana vătămată X. formulează plângere prealabilă împotriva făptuitorului Y., sub aspectul săvârşirii infracţiunii de ameninţare. Întrucât din cuprinsul plângerii a rezultat că s-a împlinit termenul de prescripţie a răspunderii penale, procurorul a dispus clasarea, soluţia fiind comunicată persoanei vătămate şi făptuitorului. Pentru făptuitor, ordonanţa este primită de copiii acestuia, Q. şi W., deoarece între timp Y. decedase.
În acest caz:

A. succesorii făptuitorului Y., Q. şi W., pot cere continuarea procesului penal în termen de 20 de zile de la data comunicării ordonanţei;

B. persoana vătămată X. poate cere continuarea procesului penal în termen de 20 de zile de la data comunicării ordonanţei;

C. X., Q. şi W. nu pot cere continuarea procesului penal.

23 Persoana vătămată poate fotmula:

A. contestație împotriva încheierii prin care s-a respins propunerea de arestare preventivă;

B. contestație împotriva încheierii prin care s-a admis plângerea împotriva soluției de clasare și s-a dispus începerea judecății, pentru a invoca excluderea greșită a declarației unui martor;

C. contestație în anulare, în ipoteza în care instanța de apel nu a respectat dispozițiile privind asistența sa juridică obligatorie.

24 Contestația împotriva modului de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse de prima instanţă de judecată:

A. este de competența instanţei care a luat măsurile asigurătorii;

B. este de competența instanței ierarhic superioare;

C. poate fi formulată în termen de 5 zile.

25 Competența judecării unei infracțiuni de lovire sau alte violențe, comise de un secretar de stat și pentru care urmărirea penală s-a efectuat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție aparține:

A. Înaltei Curte de Casație și Justiție;

B. curții de apel;

C. judecătoriei.

26 Sunt limite ale urmăririi penale:

A. începerea urmăririi penale in rem şi trimiterea în judecată prin rechizitoriu;

B. punerea în mişcare a acţiunii penale şi sesizarea instanţei cu un acord de recunoaştere a vinovăţiei;

C. sesizarea organelor de urmărire penală prin plângere şi trimiterea în judecată prin rechizitoriu.

27 În cursul cercetării judecătoreşti:

A. concubina persoanei vătămate nu va fi audiată ca martor, dacă aducându-i-se la cunoştinţă dreptul de a nu da declaraţii, a refuzat audierea sa;

B. după audierea inculpatului, partea civilă nu îşi mai poate mări suma solicitată cu titlu de daune morale;

C. pot fi administrate şi probele necontestate de părţi.

28 Petentul X. formulează plângere împotriva ordonanţei de clasare dispuse în cauza în care a fost cercetat inculpatul Y. pentru infracţiunea de lovire şi alte violenţe prevăzută de art. 193 alin. (2) C. pen., cu motivarea că prin ordonanţa de clasare s-a reţinut că X. şi-ar fi retras plângerea prealabilă formulată împotriva lui Y., printr-o declaraţie la notariat, declaraţie despre care X. susţine că nu există şi că a fost plăsmuită de către inculpat. Plângerea a fost respinsă de prim-procurorul parchetului ca nefondată, ulterior petentul X. formulând plângere în termen legal la judecătorul de cameră preliminară.
În acest caz, judecătorul de cameră preliminară:

A. va verifica legalitatea probelor administrate numai ca urmare a cererii petentului în acest sens;
B. nu poate exclude din oficiu probele nelegal administrate;
C. nu poate dispune trimiterea cauzei la procuror pentru a începe urmărirea penală.

29 Preschimbarea termenului:

A. nu poate viza şi termenul luat în cunoştinţă;
B. nu se dispune într-o procedură necontradictorie;
C. odată admisă, implică citarea părţilor pentru noul termen de judecată fixat.

30 Urmărirea penală in rem:

A. se poate dispune şi pentru o faptă încă necomisă;
B. se poate dispune de organele de cercetare penală în cazul infracţiunii de spălare a banilor ca urmare a delegării din partea procurorului;
C. dispusă de către organele de cercetare penală în cazul infracţiunii de omor, se supune confirmării procurorului.

31 În ceea ce privește plata cheltuielilor judiciare:

A. în cazul în care există mai mulți inculpați, aceștia vor fi obligați proporțional cu contribuția lor la comiterea infracțiunii;
B. inculpatul va fi obligat singur la plata cheltuielilor judiciare suportate de stat în cazul unei infracțiuni de ucidere din culpă, săvârşite în urma unui accident rutier, produs exclusiv din culpa acestuia;
C. inculpatul va fi obligat în solidar cu asigurătorul-parte responsabilă civilmente la plata cheltuielilor judiciare suportate de stat în cazul unei infracțiuni de ucidere din culpă, comise în urma unui accident rutier.

32 Pot fi formulate de substituiți procesuali:

A. contestația în anulare;
B. recursul în casație;
C. revizuirea.

33 Plângerea, ca mod de sesizare a organelor de urmărire penală:

A. spre deosebire de denunţ poate fi introdusă şi de persoane care nu au fost vătămate prin infracţiune;
B. ca şi denunţul, face parte din categoria modurilor generale de sesizare a instanţei;
C. nu poate fi formulată de substituiţi procesuali.

34 Percheziția informatică:

A. este un mijloc de probă;
B. se poate dispune în faza de judecată, la cererea părții responsabile civilmente;
C. se dispune în cursul urmăririi penale de către judecătorul de drepturi și libertăți, în camera de consiliu, în termen de 24 de ore de la formularea cererii.

35 Se supune confirmării judecătorului de cameră preliminară:

A. ordonanţa prin care se revocă ordonanţa de renunţare la urmărirea penală şi se dispune redeschiderea urmăririi penale, într-un termen care este imperativ;
B. ordonanţa prin care se dispune renunţarea la urmărirea penală, într-un termen care este imperativ;
C. ordonanţa prin care se dispune clasarea.

36 Renunţarea la urmărirea penală:

A. se poate dispune pentru tentativă la infracţiunea de viol, prevăzută de art. 32 rap. la art. 218 alin. (1) C. pen.;
B. nu se poate dispune atunci când procurorul constată că fapta a fost comisă în condiţiile stării de necesitate;
C. implică în mod necesar stabilirea unor obligaţii în sarcina suspectului sau inculpatului faţă de care se dispune această soluţie.

37 Judecătorul de drepturi și libertăți de la prima instanță dispune respingerea propunerii de arestare preventivă și luarea măsurii preventive a controlului judiciar pe o perioadă de 60 de zile. Admițând contestația procurorului, completul de drepturi și libertăți de la instanța superioară va putea dispune desființarea încheierii primei instanțe şi:

A. admiterea propunerii formulate și înlocuirea controlului judiciar cu arestarea preventivă pe o perioadă de 30 de zile;

B. admiterea propunerii formulate și luarea arestării preventive pe o perioadă de 30 de zile;

C. admiterea propunerii formulate și luarea arestului la domiciliu pe o perioadă de 30 de zile.

38 Cererea de recuzare:

A. poate fi soluționată și de un judecător care își desfășoară activitatea în cadrul unei alte instanțe decât cea în care funcționează judecătorul recuzat;

B. se soluționează în mod obligatoriu cu participarea procurorului;

C. împiedică judecătorul recuzat să mai desfășoare orice activitate procesuală în cauză.

39 Nu va mai fi citată pentru următorul termen de judecată:

A. partea care nu a fost prezentă la primul termen de judecată, dar a fost reprezentată de avocat desemnat din oficiu, care a învederat instanţei că a luat legătura cu partea;

B. inculpatul aflat în executarea unei pedepse cu închisoarea în cazul în care a fost prezent personal la şedinţa de judecată, luând astfel termenul în cunoştinţă;

C. partea civilă care a primit personal citaţia şi care nu s-a prezentat la judecată.

40 În ipoteza în care X., utilizând în mod fraudulos identitatea unei alte persoane, a comis o infracțiune, fiind condamnat sub o identitate nereală, se poate formula:

A. cerere de revizuire;

B. contestație la executare;

C. cerere de redeschidere a procesului penal.

41 La data de 24 aprilie 2019 A., poliţist în cadrul Poliţiei locale a oraşului C., se afla în exercitarea atribuţiilor de serviciu şi în timp ce încerca să îl legitimeze pe M., care conducea vehiculul cu tracţiune animală, pe raza oraşului, unde circulaţia era interzisă, a fost ameninţat cu moartea de inculpatul N., fratele lui M., care l-a prins de haine şi l-a bruscat în mai multe rânduri.
La faţa locului a sosit un echipaj al Inspectoratului Judeţean de Poliţie, Serviciul de ordine publică, chemat prin staţie, care a procedat la imobilizarea inculpatului N. şi conducerea acestuia la sediul poliţiei. În maşina poliţiei inculpatul N. a continuat violenţele împotriva ofiţerului de poliţie V., care făcea parte din echipaj şi pe care l-a lovit cu piciorul, cauzându-i leziuni ce au necesitat pentru vindecare 4 zile de îngrijiri medicale.
Din fişa de cazier judiciar a inculpatului N., a rezultat că acesta fusese condamnat la pedeapsa de 4 ani şi 6 luni închisoare pentru tentativă la infracţiunea de omor, executarea acestei pedepse fiind întreruptă la data de 01.03.2019, pentru o perioadă de 6 luni, după ce condamnatul executase 3 ani închisoare. La expirarea perioadei pentru care se dispusese întreruperea executării pedepsei, N. a fost reîncarcerat. După 1 an de la momentul reîncarcerării. N. a fost liberat condiţionat, cu un rest neexecutat de 6 luni închisoare.
În raport de datele prezentate, N. va răspunde pentru:

A. infracţiunea de ultraj în formă agravată şi continuată, prevăzută de art. 257 alin. (1) şi alin. (4) C. pen., cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen., săvârşită în stare de recidivă postcondamnatorie; instanţa va adăuga la pedeapsa aplicată în cauză restul rămas neexecutat de 1 an şi 6 luni închisoare; va anula liberarea condiţionată şi din pedeapsa mai sus menţionată va deduce perioada de 1 an executată de la reîncarcerare şi până la liberare;

B. două infracţiuni de ultraj prevăzute de art. 257 alin. (1) şi (4) C. pen., aflate în concurs, săvârşite în stare de recidivă postcondamnatorie; instanţa va contopi pedepsele pentru cele două infracţiuni de ultraj şi va adăuga la pedeapsa rezultantă restul rămas neexecutat de 1 an şi 6 luni închisoare; va anula liberarea condiţionată şi din pedeapsa mai sus menţionată va deduce perioada de 1 an executată de la reîncarcerare şi până la liberare;

C. infracţiunile de ameninţare şi lovire şi alte violenţe, prevăzute de art. 206 alin. (1) C. pen. şi art. 193 alin. (2) C. pen. (persoana vătămată A.) şi de ultraj, prevăzută de art. 257 alin. (1) şi (4) C. pen. (persoana vătămată V.) aflate în concurs, săvârşite în stare de recidivă postcondamnatorie; instanţa va anula liberarea condiţionată şi după contopirea pedepselor pentru infracţiunile săvârşite în cauză, se va adăuga la pedeapsa rezultantă restul rămas neexecutat de 6 luni închisoare.

42 Inculpatul A. s-a deplasat la locuinţa persoanei vătămate C., prezentându-se drept muncitor la societatea de distribuţie a gazelor şi solicitându-i accesul în locuinţă pentru verificarea instalaţiilor de gaze, cu argumentul că în zona respectivă de blocuri, localnicii au invocat în mod repetat scăpări de gaze. În fapt, inculpatul dorea să observe dacă persoana vătămată C. deţine bunuri de valoare sau bani în locuinţă, pentru ca la o dată ulterioară să se întoarcă în locuinţa acesteia şi să le sustragă.
C. i-a permis accesul în locuinţă şi în timp ce A. se prefăcea că verifică instalaţiile, C. a primit un telefon de la o vecină, care i-a spus că prin bloc umblă un bărbat care se prezintă drept muncitor la firma de gaze şi care, în realitate, vrea să fure bunuri şi bani. Aflând acest lucru, C. i-a solicitat lui A. să părăsească locuinţa imediat, altfel, va chema poliţia. Din cauza ţipetelor lui C., A. a părăsit în grabă locuinţa.
În ziua următoare, prin aceeaşi modalitate, prezentându-se drept muncitor la societatea de distribuţie a gazelor, A. a sunat la uşa numitei B., despre care ştia că locuieşte singură şi după ce şi-a declinat calitatea mincinoasă, a fost lăsat să intre în locuinţă. A cerut un patent şi o şurubelniţă şi în timp ce B. a plecat să caute în debara aceste obiecte, A. a deschis un dulap de unde a luat un portofel cu bani, iar la plecare, întrucât nu a reuşit să deschidă uşa locuinţei, a spart încuietoarea uşii şi a fugit în grabă.
În raport cu datele prezentate mai sus, inculpatul A. va răspunde pentru:

A. o infracţiune de violare de domiciliu în formă continuată, prevăzută de art. 224 alin. (1), 224 alin. (2) C. pen., o infracţiune de furt calificat prevăzută de art. 228 alin. (1), 229 alin. (1) lit. d) C. pen. şi o infracţiune de uzurparea de calităţi oficiale, prevăzută de art. 258 alin. (1) C.pen.;

B. o infracţiune de violare de domiciliu prevăzută de art. 224 alin. (1), 224 alin. (2) C. pen. şi o infracţiune de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1) C. pen., 229 alin. (2) lit. b) C. pen.;

C. o infracţiune de furt calificat în formă continuată, prevăzută de art. 228 alin. (1), 229 alin. (2) lit. b) C. pen. cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen.

43 În urma controlului efectuat la societatea administrată de inculpatul A., inspectorul fiscal B. a constatat că inculpatul A. nu a înregistrat în contabilitate o serie de venituri importante obţinute ca urmare a derulării relaţiilor comerciale cu alte societăţi. Ca urmare a acestui fapt, a încheiat proces-verbal pe care l-a înaintat organelor de urmărire penală.
În timpul urmăririi penale, aflând că B. este chemat de procuror în vederea audierii, în data de 10 septembrie 2021, A. îl aşteaptă la intrarea în sediul parchetului şi îl loveşte puternic cu o bâtă peste picior, spunându-i că nu trebuia să vină să depună mărturie împotriva lui. În urma loviturii, lui B. i-a fost fracturat piciorul, având nevoie de 93 de zile de îngrijiri medicale.
Din cauza faptului că a fost lovit, cu prilejul audierii de către procuror, a declarat contrar realităţii că A. s-a prezentat ulterior la sediul organului fiscal şi a adus o serie de înscrisuri contabile suplimentare, din care rezultă că A. a înregistrat în contabilitate veniturile încasate, însă, aceste înscrisuri au fost rătăcite la birou, unde lucrează împreună cu alţi 7 inspectori şi nu le-a găsit până la data audierii.
A. a fost trimis în judecată pentru infracţiunea de evaziune fiscală la data de 10 octombrie 2021, cauza fiind înregistrată pe rolul Judecătoriei X.
Ulterior, B. este şi el cercetat şi trimis în judecată la data de 10 ianuarie 2022 pentru mărturie mincinoasă, la Judecătoria X. iar în cursul cercetării judecătoreşti efectuate faţă de acesta, retractează declaraţia pe care a dat-o, arătând în faţa instanţei că ceea ce a declarat în cauza în care era cercetat A. nu corespunde adevărului.
În raport cu datele prezentate mai sus:

A. A va răspunde pentru infracţiunile de instigare la mărturie mincinoasă şi vătămare corporală, iar B. va răpunde pentru mărturie mincinoasă;
B. A. va răspunde pentru infracţiunile de influenţarea declaraţiilor şi vătămare corporală, iar B. nu va răspunde penal;
C. A. va răspunde pentru infracţiunile de influenţarea declaraţiilor şi vătămare corporală, iar B. va răspunde pentru mărturie mincinoasă.

44 La data de 22 mai 2015, în jurul orei 9: 00, inculpatul X. (recidivist) conducea cu viteza regulamentară autoturismul proprietate personală pe B-dul A. din municipiul București. La un moment dat, persoana vătămată P. a traversat în fugă strada prin loc nepermis. Deoarece persoana vătămată a apărut din senin, dintre niște mașini parcate neregulamentar, X. nu a reușit să evite accidentul, lovind-o pe P. Din raportul de expertiză tehnică efectuat în cauză nu s-a constatat încălcarea vreunei reguli de circulație de către X., culpa aparținându-i în totalitate lui P. În urma accidentului, P. a suferit leziuni traumatice care au necesitat 120 de zile de îngrijiri medicale. Totodată, s-a constatat că la momentul accidentului X. se afla sub influența alcoolului, având o alcoolemie de 1, 2 g/l alcool pur în sânge. În cauză, persoana vătămată a formulat plângere prealabilă în termenul prevăzut de lege. Prin ordonanța din data de 15 mai 2020 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de X. sub aspectul comiterii infracțiunilor de vătămare corporală din culpă, prev. și ped. de art. 196 alin. (2) și (3) C. pen. și conducere pe drumurile a unui vehicul sub influența alcoolului, prev. de art. 336 alin. (1) C. pen. Lui X. i-a fost adusă la cunoștință calitatea de suspect, în condițiile art. 307 C.pr.pen. la data de 24 mai 2020. Ulterior, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată cu privire la cele două infracțiuni.
În ceea ce privește infracțiunea de vătămare corporală din culpă, instanța va dispune:

A. achitarea, neavând relevanţă împrejurarea că inculpatul se afla sub influenţa băuturilor alcoolice;
B. încetarea procesului penal ca urmare a incidenței prescripției răspunderii penale;
C. condamnarea, fiind întrunite toate condiţiile pentru tragerea la răspundere penală a inculpatului.

45 A. formulează plângere penală împotriva vecinului său B., arătând că la data de 9 martie 2020, în timp ce ieşea pe poarta locuinţei sale, pentru a merge la magazin, a fost atacat de B. cu o bâtă, după care acesta i-a sustras portofelul cu bani pe care îl avea asupra sa.
La 11 martie 2020, B. este chemat în vederea audierii de către organul de cercetare penală. Întrucât în urma discuţiilor purtate cu C., ofiţerul de poliţie care l-a chemat pentru audiere, a rezultat că acesta ar fi într-o relaţie de prietenie cu procurorul care supraveghează urmărirea penală, B. îi promite în şoaptă lui C., că îi va da suma de 10.000 de euro, dacă va respinge probele care dovedesc vinovăţia sa şi dacă va interveni la procuror pentru ca acesta să accepte dosarul fără probe şi să pronunţe o soluţie de clasare.
C. acceptă promisiunea lui B., iar acesta din urmă îi aduce banii lui C., în trei tranşe, respectiv, 3000 de euro, în data de 10 aprilie 2020, 3000 de euro în data de 21 aprilie 2020 şi 4000 de euro în data de 5 mai 2020, timp în care dosarul de urmărire penală a rămas nesoluţionat.
La terminarea urmăririi penale, B. a fost trimis în judecată pentru infracţiunea de tâlhărie.
Din fişa de cazier judiciar a inculpatului B. a rezultat că acesta are antecedente penale, după cum urmează:
-a fost condamnat la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracţiunea de furt calificat prevăzută de art. 229 alin. (1) lit. b) C. pen., cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, prin sentinţa penală 500/23 iunie 2014 a Judecătoriei N., rămasă definitivă la data de 3 august 2014, pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani;
- prin sentinţa penală nr. 390/4 septembrie 2015 a aceleiaşi instanţe, definitivă la 10 noiembrie 2016, a fost condamnat la pedeapsa de 9 luni închisoare pentru infracţiunea de distrugere, prevăzută de art. 253 alin. (1) C. pen. Prin aceeaşi sentinţă, în baza art. 96 alin. (4) C. pen. s-a dispus revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei de 1 an închisoare, la care inculpatul a fost condamnat definitiv la data de 3 august 2014 şi în baza art. 96 alin. (5) C. pen., s-a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa rezultantă de 1 an şi 3 luni închisoare. Pedeapsa a fost pusă în executare pe data rămânerii definitive, 10 noiembrie 2016, fiind executată integral.
În raport cu datele mai sus prezentate, B. va răspunde pentru:

A. infracţiunile de dare de mită şi cumpărare de influenţă, ambele în formă continuată, prevăzute de art. 290 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen. şi art. 292 alin. (1) C. pen. cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen., aflate în concurs ideal şi în stare de recidivă postexecutorie;

B. infracţiunile de dare de mită şi cumpărare de influenţă prevăzute de art. 290 alin. (1) C. pen. şi art. 292 alin. (1) C. pen., aflate în concurs ideal;

C. infracţiunile de dare de mită şi cumpărare de influenţă, prevăzute de art. 290 alin. (1) C. pen. şi art. 292 alin. (1) C. pen., aflate în concurs ideal şi în stare de recidivă postexecutorie.

46 Suspectul C. este cercetat pentru infracţiunea de furt calificat prevăzută de art. 228 alin. (1) C. pen., comisă în dauna persoanei vătămate Q. Pe parcursul cercetărilor C. şi Q. au învederat organului de cercetare penală, cu ocazia chemării la audiere, că s-au împăcat. După audierea celor doi şi administrarea probei cu martori şi expertiză dactiloscopică, în vederea identificării urmelor papilare ridicate de la locul faptei, organul de cercetare penală propune procurorului renunţarea la urmărirea penală, aducând drept argumente prejudiciul mic cauzat, lipsa antecedentelor penale ale suspectului C., atitudinea persoanei vătămate, care a fost una de iertare şi lipsa interesului public în urmărirea faptei.
Procurorul dispune renunţarea la urmărirea penală, prin ordonanţa din 20 noiembrie 2020, înaintată judecătorului de cameră preliminară la data de 25 noiembrie 2020 în vederea confirmării, înainte de a fi verificată sub aspectul legalităţii şi temeiniciei de către procurorul ierarhic superior.
În aceste condiţii, judecătorul de cameră preliminară:

A. va admite cererea de confirmare a renunţării la urmărirea penală;
B. va respinge cererea de confirmare şi va trimite cauza la prim prim -procuror în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei ordonanţei de renunţare la urmărirea penală;
C. va respinge cererea de confirmare, va desfiinţa soluţia de renunţare la urmărirea penală şi va dispune clasarea.

47 Prin referatul din data de 7.02.2022, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție a solicitat arestarea preventivă a inculpatului X., acuzat de comiterea infracțiunii de dare de mită. În motivarea referatului au fost invocate cazurile de arestare preventivă prevăzute de art. 223 alin. (1) lit. a) și alin. (2) C.pr.pen. Deoarece inculpatul se afla în stare de libertate, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București a fixat termen la data de 11.02.2022, ora 14: 00, dispunând citarea inculpatului la domiciliul existent în baza de date a D.E.P.A.B.D. și prin afișare la sediul organului judiciar, precum și emiterea unui mandat de aducere. Din verificările efectuate, a rezultat că inculpatul nu este reținut sau arestat în altă cauză. A fost emisă adresă pentru desemnarea unui avocat din oficiu. Inculpatul nu a fost găsit la domiciliu, agentul procedural afișând la data de 8.02.2022, ora 9: 00, o înștiințare, potrivit art. 261 alin. (4) C.pr.pen. [termenul de ridicare a citației, conform art. 261 alin. (4) lit. f) C.pr.pen., fiind de 2 zile]. Același termen de 2 zile de ridicare a citației, a fost menționat și în înștiințarea afișată la sediul organului judiciar, la data de 8.02.2022, ora 10: 00.
Din cuprinsul mandatului de aducere, rezultă că inculpatul este plecat în străinătate, neștiindu-se unde anume se află. Alte informații privind adresa actuală a inculpatului sau alte date de contact nu au mai putut fi obținute.
La termenul din data de 11.02.2022, ora 14: 00, inculpatul nu a fost prezent, fiind reprezentat de apărătorul desemnat din oficiu.
Prin încheierea din aceeași dată, s-a admis propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție și s-a dispus arestarea preventivă a lui X pe o perioadă de 30 de zile, de la 11.02.2022 la 12.03.2022, fiind emis mandat de arestare preventivă. Împotriva acestei încheieri, în termen legal au formulat contestație inculpatul și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție.
Completul învestit cu soluționarea contestațiilor va dispune:

A. desființarea, în parte, a încheierii contestate, modificarea perioadei pentru care s-a dispus arestarea preventivă, în sensul că termenul de 30 de zile va curge de la data punerii în executare a măsurii, anularea mandatului de arestare preventivă și emiterea unui nou mandat;
B. desființarea, în parte, a încheierii contestate, modificarea perioadei pentru care s-a dispus arestarea preventivă, în sensul că termenul de 30 de zile va curge de la data punerii în executare a măsurii și emiterea unei adrese către Tribunalul București pentru a rectifica mandatul de arestare preventivă emis;
C. desființarea încheierii contestate și trimiterea cauzei spre rejudecare ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale privind procedura de citare.

48 Prin încheierea pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti, Secţia I penală în dosarul nr. X., s-a dispus trimiterea cauzei aflate în camera preliminară la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Secţia penală, în vederea discutării reunirii cu dosarul nr. Y., aflat în procedură de cameră preliminară, pe rolul acestei instanţe.
În esenţă, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curţii de Apel Bucureşti a reţinut că între presupusa activitate infracţională a inculpatului A. trimis în judecată la această instanţă, pentru săvârşirea infracţiunii de complicitate la luare de mită, prevăzută în art. 48 raportat la art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 şi art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000 şi art. 5 C. pen. şi presupusa activitate infracţională reţinută în sarcina inculpatului B. (cauza formând obiectul dosarului nr. Y., aflat pe rolul Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, Secţia penală, în procedura de cameră preliminară) există interdependenţă, fiind incidente dispoziţiile art. 44 alin. (1) C.pr.pen.
Analizând cererea de reunire, formulată de Curtea de Apel Bucureşti, Secţia I penală, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, Secţia penală a constatat următoarele:
Pe rolul Curţii de Apel Bucureşti, în procedura de cameră preliminară, se află judecarea dosarului penal nr. X. privind pe inculpatul A., trimis în judecată prin rechizitoriul din data de 12 decembrie 2019 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia Naţională Anticorupţie, pentru săvârşirea infracţiunii de complicitate la luare de mită, prevăzută în art. 48 raportat la art. 289 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 6 şi art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000 şi art. 5 C. pen.
Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie - Direcţia Naţională Anticorupţie din data de 1 martie 2021, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului B., pentru comiterea infracțiunii de luare de mită, prevăzută în art. 289 alin. (1) C. pen. raportat la art. 6 și art. 7 lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C. pen., cauza formând obiectul dosarului penal nr. Y. al Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, Secţia penală, aflat în procedură de cameră preliminară.
Judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție:

A. va dispune reunirea cauzei de la Curtea de Apel București la cauza cu care a fost sesizat;
B. va respinge sesizarea privind reunirea cauzelor;
C. va restitui cauza procurorului cu pentru refacerea actului de sesizare.

49 În cauza penală înregistrată sub nr. xxx pe rolul Judecătoriei V., a fost trimis în judecată inculpatul A., pentru infracţiunea de tâlhărie, prevăzută de art. 233 C. pen. Pentru primul termen de judecată, 23 septembrie 2021, au fost citaţi inculpatul A., la locul de detenţie şi persoana vătămată B., la adresa de domiciliu, citaţia fiind comunicată persoanei vătămate cu menţiunea că se poate constitui parte civilă până la începerea cercetării judecătoreşti.
La primul termen de judecată din data de 23 septembrie 2021 s-a prezentat inculpatul, personal, asistat de avocat din oficiu. În ceea ce o priveşte pe persoana vătămată B., instanţa a constatat că procedura de citare este legal îndeplinită, în sensul că agentul procedural nu a găsit-o, nici pe aceasta la domiciliu, nici vreo altă persoană (soţ, rudă sau orice altă persoană care locuieşte cu ea sau care îi primeşte corespondenţa în mod obişnuit), împrejurare în care agentul procedural a afişat pe uşa locuinţei acesteia o înştiinţare, în care era menţionat faptul că în termen de 7 zile de la afişare, este îndreptăţită să se prezinte la instanţă pentru comunicarea citaţiei, şi întrucât nu s-a prezentat în interiorul acestui termen, citaţia se consideră comunicată.
La acelaşi termen, inculpatul a solicitat amânarea cauzei pentru a-şi angaja avocat ales, instanţa acordând un nou termen de judecată în acest sens pentru data de 22 octombrie 2021, dată pentru care a dispus citarea inculpatului la locul de detenţie. În ceea ce o priveşte pe persoana vătămată a apreciat că are termenul în cunoştinţă.
La termenul din 22 octombrie 2021 s-a prezentat inculpatul, persoana vătămată fiind lipsă. După citirea actului de sesizare şi după ce inculpatului i-au fost aduse la cunoştinţă învinuirea, drepturile şi obligaţiile procesuale, inclusiv posibilitatea de a solicita judecarea cauzei în procedura simplificată a recunoaşterii învinuirii, inculpatul a arătat că nu recunoaşte fapta şi că nu este de acord ca judecata să se efectueze numai în baza probelor administrate la urmărirea penală, solicitând administrarea mai multor probe, pe care instanţa le-a încuviinţat, acordând termen în vederea audierii inculpatului şi a trei martori, dintre cei menţionaţi în rechizitoriu, la data de 21 noiembrie 2021.
La data de 21 noiembrie 2021, s-au prezentat inculpatul, asistat de avocat ales şi cei trei martori, fiind toţi audiaţi, instanţa amânând cauza pentru data de 20 decembrie 2021, pentru audierea şi a celorlalţi martori.
La data de 20 decembrie 2021, s-au prezentat inculpatul, avocatul acestuia, martorii citaţi precum şi persoana vătămată, asistată de avocat ales. Instanţa i-a explicat acesteia, prin avocat, că în cauză a început cercetarea judecătorească şi că poate solicita la rândul său, administrarea de probe, persoana vătămată arătând că nu dă declaraţie şi nu solicită administrarea de probe.
După audierea martorilor instanţa a acordat cuvântul în dezbateri şi apoi, ultimul cuvânt al inculpatului.
Prin sentinţa penală pronunţată la 21 ianuarie 2022 şi comunicată la aceeaşi dată parchetului, persoanei vătămate şi inculpatului, a fost condamnat inculpatul la pedeapsa de 3 ani închisoare şi interzicerea unor drepturi şi s-a luat act că persoana vătămată nu s-a constituit parte civilă.
Împotriva acestei sentinţe, în termen legal a declarat apel persoana vătămată, care a solicitat desfiinţarea sentinţei apelate şi trimiterea cauzei spre rejudecare, motivat de faptul că nu a fost legal citată pe parcursul procesului, fapt ce i-a cauzat o vătămare semnificativă, pierzând dreptul de a se constitui parte civilă în cauză. Instanţa de apel:

A. va admite apelul persoanei vătămate şi va trimite cauza spre rejudecare;
B. va invoca din oficiu nulitatea procedurii de citare, va desfiinţa sentinţa apelată şi va trimite cauza spre rejudecare;
C. va respinge apelul persoanei vătămate.

50 La data de 30 martie 2020 X. a fost implicat într-un accident de circulaţie în timp ce se afla la volanul autoturismului său, accident în urma căruia a fost internat în regim de urgenţă şi supus unor intervenţii chirurgicale, având numeroase fracturi ale membrelor inferioare. Din certificatul medico-legal a rezultat că a necesitat 100 de zile de îngrijiri medicale, pentru vindecarea leziunilor traumatice suferite. După stabilizarea sănătăţii sale, tot ce îşi putea aminti în legătură cu accidentul a fost că în timp ce conducea i s-a făcut rău şi a pierdut controlul volanului.
După externare, la data de 21 iunie 2020 află că, în fapt, accidentul s-ar fi produs din culpa unui alt şofer care ar fi intrat în el, din cauza neacordării priorităţii de trecere, fără să cunoască identitatea acestuia.
La data de 12 iulie 2020 X. formulează plângere prealabilă pentru infracţiunea de vătămare corporală din culpă, plângere pe care o depune la instanţa de judecată în a cărei circumscripţie s-a produs accidentul, Judecătoria V.
La data de 14 iulie 2020 Judecătoria V. dispune trimiterea plângerii pe cale administrativă la organul de cercetare penală competent, însă grefierul registrator o expediază cu întârziere, fiind înregistrată la organul de cercetare penală la 25 septembrie 2020.
În condiţiile în care plângerea prealabilă are conţinutul prevăzut de lege, organul de cercetare penală:

A. va începe urmărirea penală in rem pentru infracţiunea de vătămare corporală din culpă;
B. va propune procurorului clasarea cauzei pentru tardivitatea plângerii;
C. va dispune restituirea plângerii pe cale administrativă, deoarece X. nu a indicat numele făptuitorului.